

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Hiszpania) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) przeciwko Gerardo García SL

(Sprawy połączone C-256/10 i 261/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2003/10/WE — Wartości ekspozycji — Hałas — Ochronnik słuchu — Skuteczność)

(2011/C 204/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Strona pozwana: Gerardo García SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Wykładnia dyrektywy 2003/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (Siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 42, s. 38) — Przekroczenie wartości ekspozycji na hałas, przy których wymagane jest podjęcie działania zamierzającego do uniknięcia lub zmniejszenia ekspozycji — Skuteczność dyrektywy

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2003/10/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (Siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), zmienioną dyrektywą 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że pracodawca, w którego przedsiębiorstwie dzienny poziom ekspozycji na hałas pracowników wynosi ponad 85 dB, mierzony bez uwzględnienia skutków używania indywidualnych ochronników słuchu, nie spełnia obowiązków wynikających z tej dyrektywy poprzez samo wydanie pracownikom takich ochronników słuchu umożliwiających obniżenie dziennej ekspozycji na hałas poniżej 80 dB, ponieważ na owym pracodawcy ciąży obowiązek wdrożenia programu środków technicznych lub organizacyjnych zmierzających do zmniejszenia takiej ekspozycji na hałas do poziomu poniżej 85 dB, mierzonych bez uwzględnienia skutków używania indywidualnych ochronników słuchu.
- 2) Dyrektywę 2003/10, zmienioną dyrektywą 2007/30, należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga ona od pracodawcy, by wypłacał dodatek do wynagrodzenia pracownikom narażonym na poziom hałasu wyższy od 85 dB, mierzony bez uwzględnienia skutku używania indywidualnych ochronników słuchu, tylko z tego powodu, że nie wdrożył programu środków technicznych lub orga-

nizacyjnych zmierzających do zmniejszenia dziennego poziomu ekspozycji na hałas. W każdym razie prawo krajowe powinno przewidywać odpowiednie mechanizmy zapewniające, że pracownik narażony na poziom hałasu wyższy od 85 dB, mierzony bez uwzględnienia skutku używania indywidualnych ochronników słuchu, może skutecznie dochodzić przestrzegania przez pracodawcę obowiązków w zakresie zapobiegania ustanowionych w art. 5 ust. 2 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 maja 2011 r. — Union Investment Privatfonds GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Sprawa C-308/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 74 ust. 2 — Dowody na poparcie sprzeciwu nieprzedstawione w wyznaczonym w tym celu terminie — Nieuwzględnienie — Zakres swobodnej oceny przysługującej izbie odwoławczej)

(2011/C 204/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Union Investment Privatfonds GmbH (przedstawiciel: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Unicre-Cartão International De Crédito SA

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2010 r. — Union Investment Privatfonds przeciwko OHIM — Unicre-Cartão International De Crédito, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela graficznych krajowych znaków towarowych UniFLEXIO, UniVARIO i UniZERO, zarejestrowanych dla usług należących do klas 35 i 36, na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 października 2006 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów, którą oddalono sprzeciw wnoszący odwołanie wobec rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego unibanco dla usług należących do klas 36 i 38 — Błędna wykładnia art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Zakres swobodnej oceny przysługującej izbie odwoławczej w odniesieniu do dowodów na poparcie sprzeciwu nieprzedstawionych w wyznaczonym w tym celu terminie.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Union Investment Privatfonds GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010.